

अवी, स्त्री, (अवत्तात्मानं लज्जया । अव + ई ।)
 ऋतुमती । इति हेमचन्द्रः ॥
 अवीचिः, पुं, (नास्ति वीचिः प्रकाशः सुखं वा अच ।)
 नरकविशेषः । इति शब्दरत्नावली ॥
 (“अवीचिमन्थतामिखं कुम्भीपाकं तथैव च ।
 अक्षिपन्नवनक्षैव तापनक्षैव विशकम्” ॥
 इति याज्ञवल्क्यः ।) वाचस्पतिकस्तु तरङ्गशून्ये ॥
 अवीचिः, पुं, (नास्ति वीचिः सुखं यस्मिन्) } नरकवि-
 शेषः । यथा । “वैतरणी पृथोदः प्राणरोधो विश-
 सनं जालाभक्षः सारमेयादनमवीचिरयःपान-
 मिति । य स्विह वा अन्तं वदति साक्षे द्रव्य-
 विनिमये दाने वा कथञ्चित् स वै प्रेत्य नरके
 अवीचिमन्थधःशिरा निरेवकाशे योजनशतो-
 क्क्षायात् गिरिमूर्द्धः संपात्यते । यत्र जलमिव
 स्थलममपृष्ठमभासते तदवीचिमत् तिलशो वि-
 शीर्यमाणशरीरो न म्रियमाणः पुनराशेषितो
 निपतति” ॥ इति श्रीभागवतेशु स्कन्धे रई अध्यायः ॥
 अवीचिमयः, पुं, (अवीचि + मयट् ।) नरकभेदः ।
 “यः साक्षादौ अन्तं वदति स निरवसन्नेवीचि-
 मये अधःशिरा निपात्यते यत्र” ॥ इति श्रीभाग-
 वते ॥
 अवीरः, चि, (नास्ति वीरो यस्य) सत्वहृत्तः ।
 निर्बलः । इति मेदिनी ॥
 अवीरा, स्त्री, (नास्ति वीरः पुत्रादिर्यस्याः) अजा-
 तापत्यविधवा । इति स्मृतिः । निष्पतिसुता ।
 इत्यमरमेदिन्यौ ॥ तदन्नभोजने दोषप्रायश्चित्ते
 यथा,—
 “यो विप्रोऽवीरान्नभोजी ऋतुस्नातान्नभोजकः ।
 भगजीवी वाहुषिको विषहीनो यथोरगः” ॥
 इति ब्रह्मवैवर्ते प्रकृतिखण्डे २१ अध्यायः ॥ * ॥
 अपि च ।
 “अवीरान्नश्च यो भुङ्क्ते योनिजोवी च ब्राह्मणः ।
 यस्ति सन्ध्याविहीनश्च स गोहृत्वा लभेत् ध्रुवं” ॥
 इति च तत्रैव २७ अध्यायः ॥ * ॥ विश्वः । गण-
 गणिकास्तेनगायनकाङ्गानि भुक्ता सप्तरात्रं पयसा
 वर्त्तत । अवीरास्तीर्णकारसंसर्गप्रतिपत्तान्नाश्च ।
 इति प्रायश्चित्तविवेकः ॥ * ॥ सामान्येनाभोज्यान्न-
 भोजनप्रकरणे मनुः,— [इत्यादि ।
 “नाश्रोत्रियज्जते यश्चे ग्रामयाजिज्जते तथा” ।
 “अन्नचर्चितं दधामासंभवीरायाश्च योषितः”
 इत्यादिकक्षोपकम् ॥
 “भुक्ता चान्यतमस्यान्नममत्याक्षपणं अहं” ।
 “मत्या भुक्ता चरेत् क्षत्रं रेतो विष्णुजमेव” ॥
 इति । अवीरा पतिपुत्रविहीना निःसम्बन्धिनी ।
 स्वसम्बन्धिन्यास्तु आङ्गादिनाभ्यनुज्ञानात् अ-
 व-हारात् धनाधिकाराच्च । इति च प्रायश्चित्त-
 विवेकः ॥ * ॥ अस्या धनाधिकारो यथा याज्ञ-
 वल्क्यः,—
 “पत्नी दुहितरश्चैव पितरौ भातरस्तथा ।
 तत्पुत्रतो गोत्रजो बन्धुः शिष्याः सन्नक्षारिणः ॥
 यथामभावे पूर्वस्य धनमागुत्तरोत्तरः ।

स्वर्थातस्य ह्यपुत्रस्य सर्ववर्णैर्विधिः” ॥
 तथा विश्वः । अपुत्रस्य धनं पत्न्याभिगामि तद-
 भावे दुहितृगामि । इत्यादि । तेन प्रपौत्र-
 पत्यन्तानामभावे पत्नी धनाधिकारिणी । यथा
 कात्यायनः ।
 “भर्तृदायं ऋते पत्नौ विन्यसेत् स्त्री यथेष्टतः ।
 विद्यमाने तु संरक्षेत् क्षपयेत् तत्कुलेऽन्यथा ॥
 अपुत्रा श्रयणं भर्तुः पालयन्ती व्रते स्थिता ।
 सुज्ञीतामरणात् चान्ता दायदा ऊर्द्धमाप्नुयुः” ॥
 यथेष्टत इति धर्ममायं । तथा च व्यासः ।
 “लोकान्तरस्थं भर्तारमात्मानञ्च व्रतानने ।
 तारयत्युभयं नारी नित्यं धर्मपरायणा” ॥
 मदनपारिजातधृता स्मृतिः ।
 “यद्युदित्तमं लोके यद्युत् पत्युः समीहितं ।
 तत्तदगुणवते देयं पतिप्रीयणकाम्यया” ॥
 भर्तुः श्रयणं पालयन्ती नान्यगामिनी । अतएव
 हरिवंशीयपुण्यकव्रतोपाख्याने ॥
 “दानोपवासपुण्यानि सुकृतान्यप्यहन्ति ।
 निष्कृतान्यसतीनां हि पुण्यकानि तथा शुभे” ॥
 तथा बृहन्मनुः,—
 “अपुत्रा श्रयणं भर्तुः पालयन्ती व्रते स्थिता ।
 पत्नैव दद्यात् तत्पिण्डं कृत्स्नमंशं लभेत् च” ॥
 तत्पिण्डमित्यत्र तदित्यनुषङ्गः । तच्छब्देन भर्तुः
 परामर्शात् भर्तुः कृत्स्नमंशं यावदंशं हरेत् न तु
 वर्त्तनोचितमात्रं । इति दायतत्त्वं ॥ * ॥ अस्याः
 पतिपुत्रादधिकारो यथा । पुत्रपौत्रप्रपौत्राभावे
 पत्नी । तथा च शङ्खः ।
 “पितुः पुत्रेण कर्त्तव्या पिण्डदानोदकक्रिया ।
 तदभावे तु पत्नी स्यात् तदभावे सजोदरः ॥
 भार्यापिण्डं पतिर्दद्यात् भर्त्ता भार्या तथैव च ।
 श्वशुरेष्टे सुषा चैव तदभावे द्विजोत्तमः” ॥
 इत्यादि ॥
 “अपुत्रा स्त्री यथा पुत्रः पुत्रवत्यपि भर्त्तरि ।
 पिण्डं दद्यात् जलक्षैव जलमात्रन्तु पुत्रिणी” ॥
 इति निर्मूलं समूलत्वेऽपि नालदेशान्तरितपुत्र-
 सद्भावविषयमिति आङ्गविवेकप्रवृत्तयः । इति
 ॥ * ॥ अस्या भर्त्तादिपण्याधिकारो यथा स्मृतिः ।
 “तर्पणं प्रब्रह्मं कार्यं भर्तुः कुशतिलोदकैः ।
 तत्पितुस्तपितुश्चापि नामगोत्रादिपूर्वकं” ॥
 एतच्च तर्पणं पुत्रपौत्राद्यभावविषयमिति मदन-
 पारिजातः । इति ॥ * ॥ ऋतायास्तस्या आद्य-
 आङ्गादि पञ्चदशश्राद्धं कर्त्तव्यं न तु सपिण्डनं ।
 यथा । अत्र सपत्नीपुत्रस्य पुत्रत्वातिदेशात् तत्स-
 त्वेऽपि स्त्रीणां सपिण्डनं मैथिलैस्तान्नं तन्न ।
 “पुत्रेणैव तु कर्त्तव्यं सपिण्डोत्तराणं स्त्रियाः ।
 पुत्रस्य पुनक्तव्ये भ्रातृपुत्रादयोऽपि ये” ॥
 इति लघुहारीतवचने एवकारेण अतिदिष्टपुत्र-
 निषेधात् । पुत्रेणेति तत्सत्त्वमात्रविवक्षितं ।
 “सपिण्डोत्तराणां तासां पुत्राभावे न विद्यते” ।
 इति सार्कण्डेयपुराणैकवाक्यत्वात् ।
 “यानि पञ्चदशश्रादानि अपुत्रस्तेतराणि च ।
 एकस्यैव तु दातव्यमपुत्रायाश्च योषितः” ॥

इति कन्दोगपरिशिष्टेन आद्यपञ्चदशश्राद्धैः प्रेत-
 त्वपरीहारोक्तत्वाच्च । एतत्पत्युरभावे द्रष्टव्यं ।
 ततश्च शिशौ पुत्रे अन्येनापि सपिण्डगते । एवं
 पतिसत्त्वेऽपि अतएव मैथिलैरवीरायाः सपिण्डनं
 नास्तीत्युक्तं । इति च शुद्धितत्त्वं ॥
 अवेद्यः, पुं, (विद + ण्यत् । ततो, न वेद्यः नञ्स-
 मासः ।) गोवत्सकः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ वाकुर
 इति भाषा । अज्ञेये चि ॥ (अविवाहः । यथा,—
 “अभिचारेण वर्णानामवेद्यावेदनेन च ।
 स्वकर्मणाश्च त्यागेन जायन्ते वर्णसङ्गराः” ॥
 इति मनुः ।)
 अवेला, पुं, (नास्ति वेला यस्य सः ।) अपलापः । अप-
 ङ्गवः । इति मेदिनी ॥
 अवेला, स्त्री, पुगचर्चितं । इति मेदिनी ॥ चिवा-
 गुया इति भाषा । अपराहः । इति लोकप्रसिद्धं ।
 वेलाशून्ये चि ॥
 अवेक्ष्य, स्त्री, (अव + ईक्ष + ल्युट् ।) अवेक्षा ॥
 दर्शनं । यथा । “कृताकृतावेक्ष्यवत् स्वयं तत्कुशा-
 पवेशनस्य कर्त्तव्यत्वात्” ॥ इति संस्कारतत्त्वं ।
 (तथाच ।
 “दूरादेवेक्ष्यं हासः संपन्ने सादरो भृशम् ।
 परोक्षेऽपि गुणस्वाभा स्मरणं प्रियवस्तुषु” ॥
 इति हितोपदेशे ॥ अवधानम् । प्रतिजागरः ।
 अनुसन्धानम् । यथा,—
 “निष्ठह्य शोकं स्वयमेव धीमान्
 वर्णाश्रमावेक्ष्य जागृकः” ॥
 इति रघुवंशे ॥)
 अवेक्षा, स्त्री, (अव + ईक्ष + क्त + तत् + ल्युट् ।) प्रत्य-
 वेक्षणं । प्रत्यक्षदृष्टिः । तत्पर्यायः । प्रतिजा-
 गरः २ । इत्यमरः । (अवधानम् । अनुसन्धा-
 नम् । यथा,—
 “अलम्बमिच्छेद्दृष्टेन लब्धं रक्षेदेवेक्षया ।
 रक्षितं वर्जयेत् दृष्ट्वा दृष्टं दानेन निक्षिपेत्” ॥
 इति मनुः ।
 (“यदि रामस्य नावेक्षा त्वयि स्थान्मादवत्सदा” ।
 इति रामायणे ।)
 अवेक्षितं, चि, (अव + ईक्ष + क्त ।) दृष्टः । यथा
 मनुः ।
 “केशकीटावपन्नश्च पदा स्पृष्टश्च कामतः ।
 भूयाद्भावेक्षितश्चैव संस्पृष्टश्चापुदक्यथा” ॥
 इत्याङ्गिकाचारतत्त्वं ॥ (कृतावधानः । यथा,
 रघुवंशे । “स कदाचिदेवेक्षितप्रजः” ।)
 अवैधं, चि, (न वैधं विधित आगतं । नञ्त्तत्पदः ।)
 विधिविषयः । विधिविवर्जितं । विधिप्राप्तमिदं ॥
 (“अवैधं पञ्चमं कुर्वन् राज्ञो दण्डेन शुध्यति” ॥
 इति स्मृतिः ॥)
 अवोदं, चि, (अव + उन्द + धञ् ।) आर्द्रं । इति
 जटाधरः ॥
 अवोधः, चि, (नास्ति बोधो ज्ञानं यस्य) निर्बोधः ।
 अज्ञानः ।
 अवोक्ष्य, स्त्री, (अव + उक्ष + ल्युट् ।) प्रोक्ष्य-
 विशेषः । लुञ्जकृतेन जलक्षेपणं । यथा हारीतः ।